

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Christiani Mayer E Societate Iesv, Diarivm
Meditationvm, De Præcipvis Vitæ Christi mysteriis**

Mayer, Christian

Coloniæ Agrippinæ, 1635

In festo Natiuitatis Domini.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60091](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60091)

bñt annexum mœnijs stabulum, seu specum, quæ erat ad pedem collis, in quo Bethlehem erat sita, versus orientem, ad quam peregrini pastoresque, ingruente tempestate se recipere solitabant. Quàm exultabunda in spiritu cœlorum regina, diuinorum conscia secretorum, hoc olidum, humile, angustum, squalidum, cœlique iniurijs peruium brutarum pecudum ruguriolum subierit, illuminatissimis oculis mentis certo cognoscens hoc decempedale gurgustium suis delegisse cunabulis illum, qui tribus digitis molem terræ appendit, quæ soli poli que vastitas non comprehendit! Quàm insolito pietatis sensu, quam largo lachrymarum profluuio in consuetos suos affectus laudis diuinæ providentiæ & bonitatis, gratitudinis, humilitatis, amoris, resignationis eruperit, sui omniumque creaturarum oblita, tota in Deum creatorem suum absorpta! Imitatio B. Virginis in præfatis affectibus frequentandis & re ipsa exprimendis.

In festo Natiuitatis Domini.

De Natiuitate Saluatoris. Luc 2.

℞.

I. **B**eaata Virgo cum mediam penè noctem.

noctem.

Sap. 18.

noctem profundissimis Incarnati Verbi
 mysterijs contemplandis, prædictisque
 affectibus ciendis intenta, liquidiſſimis
 que gaudijs perfusa exegisset, iamque
 instare tempus parendi præsentiret iu-
 xta illud: *Cum quietum silentium tenerent*
omnia, & nox in suo cursu medium iter ha-
beret, omnipotens sermo tuus de celo à rega-
libus sedibus profiliuit, nouo feruore pi-
 os præfatos affectus vehementius intē-
 dere, in abdita diuini consilij mysteria
 penetranda profundius mentem defige-
 re, ardentiori diuini amoris æstu in-
 flammari, maiori diuini sui foetus vi-
 dendi desiderio succendi, vberioribus
 diuinarum consolationum delicijs li-
 queſcitur cœpit: cumque iam tota quasi
 rapta, ignita & absorpta infimis precibus
 æterno Patri supplicaret, vt filium, cu-
 ius se Matrem esse voluisset, mundo
 tandem exhiberet: Ecce tibi repente
 absque omni dolore, summo cum gau-
 dio, illibata prorsus virginæ pudoris in-
 regritate, dilectum viscerum suorum,
 vnigenitum suum, infantulum tenellu-
 lum, frigore tremulum, iamque lachry-
 mis & vagitibus opus redemptionis
 humanæ auspiciantem, coram se iacen-
 tem vidit, quàm ineffabili pietatis sen-
 su, mentis excessu, intimorum præcor-
 dia-

diorum tripudio! quo stupore attonita Deum Creatorem & Salvatorem suum sic exinanitum primum aspexerit, qua reuerentia, submissione, deuotione eundem nomine totius humani generis, adorarit, gratias eidem egerit, obsequia debita obtulerit? Congratulare Beatæ Virgini, eisdemque cum illa affectus excita.

II. Cum reuerentialis timor illuminatissimam Virginem Matrem vehementer retraheret à diuino infantulo, quem filium Dei & verum Deum agnoscebat, ipsis angelicis potestatibus tremendum, contingendo; nihilominus maternus amor ad eundem eleuandum, fouendum, amplexandum, dissuauandumque acrius exstimularer; attēperato utroque tandem affectu, deuotissima simul & amantissima Mater, nō reuerenter minus, quā amanter illum virgineis vlnis excipit, tanquam verum Deum suspicit, veneratur, adorat; & tanquam verum suum secundum carnem filium amplexatur, exosculatur, pectori apprimat, puris linteolis mundisque lacernulis inuoluit, virgineo lacte pascit, omniaque materna officia, quā amantissimè illi exhibet. idque quā ineffabili cum spiritus gaudio, quā

quàm insinuato diuinæ dulcedinis sensu quã inæstimabilis humilitatis, gratitudinis, amoris, deuotionis excessu! O si simili affectu vltis cordis tui eundem illum, quẽ B. Mater brachijs excipiebat & constringebat, in sacra communione reuerenter excipere, & amanter constringere merereris, quam largifluo quoque gaudiorum imbre perfundereris? quam insolito diuini amoris æstu accendereris?

III. Simili reuerentiæ, deuotionis & amoris affectu cum perfrigida longæ noctis bruma sæuaret, diuinum pusionem panniculis lacernulisque inuolutum in præsepio, quod aliæ cunæ culcitraque deessent, reclinat, fœno tegit, iumentorum propè astantium halitu confouendum. O si Isaias hæc corã vidisset inter cætera, quæ in spiritu viderat, cum exclamauit: *Parvulus natus est nobis, & filius datus est nobis, cuius imperium super humerum eius, quam attonitus obstupuisset, eum ab hominibus non aliter excipi, sed penitus negligi, à iumentis verò agnosci & foueri, cernens sic impleri illud à se prædictum: Cognouit bos possessorem suum, & asinus præsepe Domini sui: Israel autem me non cognouit, & populus meus non intellexit.* Quam clarè & piè
hæc

Isai. 9.

Isai. 1.

hæc intuens B. Virgo cum sancto Iosepho, quales affectus compassionis, admirationis, gratitudinis, adorationis, amoris nocte illa lachrymis & cœlestibus solatijs irrigata frequentarit? Fac & tu similiter.

In festo Sancti Stephani.

Vel de Euangelio Matth. 23.

Quam vide infra.

Vel,

De vita eiusdem, iuxta communem modum meditandi de vitis Sanctorum.

I I I.

I. S T E P H A N U S ab æterno à Deo electus est ad tantam gloriam Protomartyri Christi debitam, & in tempore omnibus naturæ & gratiæ præsijs ad eam adipiscendam necessarijs largiter instructus, idque ex gratuita misericordia & liberalitate: idè tali loco, tali tempore natus, tali indole, ingenio, doctrina, sapientia, eloquentia dotatus, sic ad fidem conuersus, tam eminenter charismatis Spiritus S. repletus, tanto zelo diuinæ gloriæ, inuictæque animi fortitudine ornatus fuit. O quàm incomprehen-

hensi-

hensibilis est bonitas, misericordia, charitas Dei, S. Stephanum, & quemuis Electorum ad talem gradum gloriæ ab æterno prædestinantis, tamque suavia & efficacia media, omnia & singula ad eum consequendum cuique præordinantis, & in tempore per hæc eadem media tam suauiter, efficaciter & mirabiliter vnumquemque ad præstitutum finem per cooperationem liberi arbitrij tandem deducentis? Agnosce eandem Dei erga te dignationem, admirare, gratias age, amantem redama.

II. Stephanus tam extraordinariæ diuinæ liberalitati erga se, gratum se exhibuit, acceptæque tantę gratię strenuè cooperatus fuit. studendo purè, intense, constanter, insatiablem. Eximia innocentia, angelicæ modestiæ, & vitæ exemplari. 2. Ardenti zelo fidei & glorię Christi propagandæ, & salutis animarum promouendæ. 3. Perfectæ charitati erga Christum, pro eo mortem tam promptè oppetendo, & similiter erga proximos, etiam inimicos, pro persecutoribus orando. Zelus in his eum imitandi excitandus.

III. Christus eundem mirificè gloria & honore coronauit in hac, & in altera vita, ex gratuito ineffabilis misericordia,

cordiæ, charitatis, liberalitatis excessu; in hac quidem ei pro se certanti spectabilem se exhibendo, auxilium & brauium offerendo, ad constantiam martyrij eundem animando, & nunc vniuersæ Ecclesiæ, tanquam primicerium Martyrum solenniter colendum æmulandumque proponendo: in altera inæstimabili cum essentiali & accidentali gloria, eximiaque Martyrum aureola æternum remunerando Affectus congratulationis de tanta eius gloria, laudis & amoris tam munifici Saluatoris & glorificatoris, cum firma spe similis gloriæ in aliquo saltem gradu consequendæ subiungendi.

Hic modus discurrendi, affectusque similes excitandi, accommodari facile potest meditationi cuius de vitâ alicuius Sancti.

In festo Sancti Ioannis Euangelistæ.

Vel de Euangelio Ioan. 21. Quam vide infra 3. part. hebdom. 2. post Pascha, med. 5.

Vel

De vita eiusdem B. Ioannis.

III.

- I. Iohannem ab æterno gratis elegit Deus ad insignes prærogatiuas gratiæ

gratiæ & gloriæ tanto Apostolo, Evangelistæ, Prophetæ, Martyri, Doctore, Virgini, peculiari B. Virginis filio congruentes; ad quas promerendas eundem in tempore tam mirè deduxit, per tam suavia media, ab æterno illi præordinata. Ideò in primo flore ætatis innocens à Christo vocatus, præ omnibus peculiariter dilectus, supra alios diuinorum mysteriorum scientia illustratus, ad intimam Christi & B. Virginis familiaritatem admissus, longiore vita supra omnes Apostolos ad merita sua augenda donatus, &c. vt supra. Admiratio, congratulatio, gratitudo, amor.

II. Ioannes tam peculiari dilectioni se gratum exhibere, tamq; eminenti gratia cooperari conatus fuit, 1. Innocentiam cum ingenuo candore, simplicitate & humilitate coniunctam, illibatam conseruando. 2. Christum tam peculiariter se amantem, tenerrimè redamando, & B. Matrem eius filiali amore, honore, obsequio prosequendo. 3. Ardentissimum fraternæ dilectionis zelum erga omnes tota vita exercendo, omnibusq; eundem, exemplo, verbo, scripto inculcãdo Feruor in his cum æmulãdi.

III Mirificè à Christo fuit in hoc sæculo exaltatus, vt habeatur, colatur, celebratur

breterur inter principes Apostolorum, Aquila Euangelistarum, vertex Theologorum, primicerius Virginum, dilectissimus Christi discipulorū: In altero excellenti sublimatus gloria, & triplici, Virginum, Martyrum, Doctorum aureolâ. Congratulatio, gratiarum actio, amor, spes similis gloriæ.

In festo Sanctorum Innocentium.

IV.

I. **I**Nfantes quos filius Dei ab æterno in Martyrum primitias, Virginumque primæuos flores ex gratuito infinitæ dilectionis affectu elegerat, nunc factus infans, & in cunis vagiens, è cunis innocentes miro quidem & occulto, sed pio & misericordi consilio ad se traxit, permittendo eos sæuitia Herodis in odium sui, vita in vitæ primordio priuari, vt sic moriendo ipsum confitentes, martyrij aureolâ mererentur coronari, qui si diutius vixissent, fortassè linguis suis cum reliquis ludæis eundem crucifixissent. Quam mirabilis Deus in omnibus operibus suis, maximè in operibus tantæ miserationis, tam gratuita & gratiosæ electionis! Quam reuerenter suspicienda, quam gratanter

acce-

acceptanda, quàm ardentè redamanda tam incomprehensa sapientia, misericordia, bonitas? Congratulatio, gratiarum actio, amor.

II. Ex tam immani ambitiosi Herodis à dæmonibus instigati mora contra Christum persecutione, & crudeli infantium trucidatione, quot & quanta Diuina bonitas elicuit bona? Videlicet sanctificationem & glorificationem tot innocentum Martyrum, quorum salus aliàs periclitatura fuisset; diuulgationem fame, de gloriosa Christi veri Messis & regis Iudæorum tot oraculis promissi natiuitate, quæ ex tam inaudito & tyrannico Herodis facinore, per totum Romanum imperium, orbemque vniuersum clarius innotuit: & tam largam benedictionem à Christo impertitam Ægypto, vt quæ omnium superstitionum fuerat receptaculum, fieret postmodum veræ religionis & pietatis seminarium, ex qua tanta prodiret multitudo religiosorum, tantus numerus sanctorum martyrum & confessorum.

Rom. 8.

O quàm verè diligentibus Deum omnia cooperantur in bonum, ijs, qui secundum propositum vocati sunt Sancti! Quàm pio ergò, grato, promptoque animo omnes persecutiones, calumniæ, iniuriæ à quocun-

cunque illatae de manu Dei electis omnia mala in bonam conuertentis sunt acceptanda? Admiratio, resignatio.

III. *Quantus fuerit dolor, clamor, eiulatus, quam irremediabiles lacrymae matrum, quarum corda eodem, quo filiorum corpuscula, crudeli ferro transgebantur? quanto sanctiores B. Virg. compassionis lacrymae, ex audito tam lamentabili spectaculo oborta? quanto demum diuiores lacrymulae Christi infantis, horum omnium lacrymulas internosque dolores, omnes singulorum istorum infantium, imò omnium futurorum Martyrum persecutiones, cruciatus, mortes clarè inuentis, ex intimo compassionis affectu profusae? Quam heroica simul resignatio in sanctissimum beneplacitum aeterni Patris haec omnia ad maiorem suam Electorumque gloriam, ex inscrutabili diuinæ sapientiae suae abyssu permittentis? Compassio, admiratio diuinorum iudiciorum, resignatio.*

De exaltatione Angelorum in Natiuitate Domini, eiusdemque adoratione.

I. **E**Xpende, quanta exultatione &
E ad-

admiratione omnes Angelorum hierarchiæ Verbum æternum nuper incarnatum, nunc in lucem editum, & in præsepio collocatum, è cælo empyreo suspexerint; quanto tremore & reuerentia filium Altissimi sic se humiliantem adorarint; quanta demissione eidem, ceu Domino & Regi suo se submitterint, eius supremum in omnes dominium humiliter agnoscentes, diuinam Maiestatem submissè venerantes, & debita obsequia sua reuerenter eidem offerentes, atque ita implentes æterni Patris decretum, de quo Apostolus:

Hebr. i.

Cum iterum introducit primogenitum in orbem terrarum, dicit: Et adorent eum omnes Angeli eius. In affectibus his exercentis Angelos æmulare.

II. Quàm promptè omnes Angelici spiritus, cum Regem ac Dominum suum humanos artus indutum, ab hominibus non agnosci, nec debitè excipi, sed omninè negligi cernerent, obtulerint se æterno Patri ad manifestandam mundo eius infinitam dignationem, maiestatem, gloriam. quanta alacritate & gaudio omnes in terras reipsâ id præstaturi descendissent, nisi hoc officium celestis Pater certis quibusdam demandasset, reliquos è cælo eundem adorare iussisset.

Simi.

Similem zelum Christi gloriam propa-
gandi, eiusque cognitionem, amorem,
cultum hominibus inculcandi excita,
offerendo te ei cum Propheta Isaiâ: *Eccce
ego, mitte me*, desiderans instar Seraphi-
norum totum mundum peruolare, &
voce grandi intonare: *Sanctus, sanctus,
sanctus Dominus Deus exercituum*, regnans
in cœlis, & vagiens in cunis: plena est
omnis terra gloria eius, quæ quò magis
occultata fuit in vili stabulo, eò magis
nunc dilaturatur in toto mundo.

III. Quanta deuotione, quanta sub-
missione omnes Angelorum ordines,
cùm simul in terras descendendi, & ho-
minibus gloriam tanti regis prædicandi
facultas negaretur, certarim omnes cœ-
perint suspicere, laudare, & glorificare
infinitam Verbi incarnati, in vlnis Ma-
tris vagientis, in præsepi præ frigore
tremementis maiestatem, potentiam, sapi-
entiam, sub velo tantæ humilitatis, tan-
tæ imbecillitatis, tantæ ignorantia lã-
tentem, infinitam eius in homines tam
ingratos charitatem, bonitatem, libera-
litate: item sublimissimas sanctissimæ
humanitati eius cõcessas prerogatiuas,
de quibus suprâ medit. 7. hebdom. 3. Ad-
uent. Quanto stupore attoniti inflãma-
ti Seraphini se frigidos, Cherubini sci-

entia eminentissimi se ignorantes, alij alijs donis excellentissimi se in his imperfectos in comparatione huius diuini infantuli iudicant: imò quàm profunda cum humilitate nihilum suum agnorint, omnia sibi communicata gratis charismata illi accepta retulerint: quanto demum ardore in laudes huius diuinissimi mysterij proruperint, & hominibus de tanta præstita ijs gratia congratulati sint, simul concipientes: *Gloria in excelsis Deo, & in terra pax hominibus bona voluntatis*, totis viribus desiderando & fouendo, Deo ob hoc maximum Incarnationis & Redemptionis humanæ mysterium ab omnibus, omni possibili modo deferri, omnem possibilem gloriam, laudem, benedictionem, gratiarum actionem in æternum & ultra: & hominibus optando perfectissimam cum Deo, proximis, secum ipsis pacem, per hanc tantam filij Dei incarnati dignationem ipsis è cælo in terras allatam. Affectus admirationis, laudis, gratiarum actionis, congratulationis, & zeli gloriæ Dei, & salutis animarum subiungendi, & cum similibus affectibus Angelorum perfectissimis offerendi.

De annunciata pastoribus per Angelos VI.
Christi natiuitate.

I. **A** Eternus Pater ineffabili cum gaudio intuens tantam filij sui infantiles artus induti humilitatem, ad manifestandam mundo eius sublimitatem, & gloriam, destinat in terras certam Angelotum multitudinem, quorum vnus splendens sibi ex aere assumens corpus, Natiuitatem eius annunciauit, non diuitibus, non sapientibus, non nobiles, non delicatis mundi amatoribus, sed pauperibus, simplicibus, humilibus, laboribus assuetis pastoribus, qui propè turrim Heder, vbi Patriarcha Iacob gregem pauerat, vno non amplius milliari versus orientem à Bethlehem, pro suo grege excubabant.

Quàm felices illi pastores, quibus exhibita est Angelica visitatio, & tanti mysterij facta reuelatio, præ tam multis alijs, de quibus D. Bernardus: *Quàm multi nobiles secundum carnem, quàm multi potentes, quàm multi sapientes huius seculi hora illa in stratis mollibus quiescebant, & nemo eorum dignus habitus est nouam videre lucem, scire magnum illud gaudium, Angelos audire cantantes: Gloria in excelsis Deo.*

Serm. 3.
de nat.

Quàm placet sapientiæ Dei incarnatæ contemptus opum, honorum, deliciarum! quem & exemplo suo probauit, & in pastoribus Angelica uisitatione commendauit. Hunc in Christo & pastoribus studeat æmulari, quisquis cupit diuinas consolationes experiri.

II. *Et ecce Angelus Domini stetit iuxta illos, & claritas Dei circumfulsit illos, & timuerunt timore magno: & dixit illis Angelus: Nolite timere, ecce enim euangelizo uobis gaudium magnum, quod erit omni populo, quia natus est uobis hodie Saluator, qui est Christus Dominus in ciuitate David. Et hoc uobis signum, inuenietis infantem pannis inuolutum, & positum in præsepio.* Quanta illa benignitas Dei erga hos pauperculos pastores, quorum intellectum sic illuminauit, ut crederent & agnoscerent esse illum verum Saluatorem mundi, Altissimi filium, Angelorum gaudium, quem tunc audiebant, & paulò post videbant, ceu pauperis matris filium in præsepio iacere pannis inuolutum, tanquam hominum opprobrium; affectum sic inflammauit, ut illum solum super omnia amandum, illum desiderandum, quærendumque præ omnibus rebus certo sibi persuaderent, nec quærere desisterent, donec inuenissent. *Quantò*

tò maior benignitas eiusdem Dei & Saluatoris nostri ergà omnes, quos ex peculiari gratia mundi illecebris ad statum perfectionis vocat, tam mirabiliter illuminando, tam efficaciter mouendo, tam suaviter trahendo, vt clarè agnoscant omnibus mundi lenocinijs amore Christi crucifixi esse sibi renuntiandum, idque quamprimum reipsâ præstare ardentissimè velint ac desiderent, nec quiescant, donec votorum suorum compotes facti, ad vexillum crucis euolent? Quò maior hæc gratia Dei & benignitas, eò maior pro eadem rependenda gratitudo, & in diuino seruitio alacritas.

III. *Et subito facta est cum Angelo multitudo militia cœlestis laudantium Deum, & dicentium: Gloria in altissimis Deo, & in terra pax &c.* Expende, quomodo sancti Angeli intuentes, & obstupescentes filium Dei sic amore hominum humiliatum, Diuinam maiestatem ob diuinissimum hoc Incarnationis mysterium, quod præ omnibus alijs admirandis operibus infinitam eius gloriam & magnificentiam luculentissimè manifestat, cœlesti hæc symphonia collaudent & glorificent; hominibus de tam inæstimabili beneficio bonisq; inde in eos deriuâdis con-

gaudeant; pastores ad quærendum recens natum Messiam animent; simulque nos instruant, quid nobis, pro quibus Christus natus, agendum sit, videlicet, Deum pro tanto infinitæ suæ in nos charitatis monumento glorificandum, pro tanta gratia gratias illi referendas, pacem, quam è cœlo in terras attulit, esse nobis omni studio quærendam & conseruandam, pacem, inquam, triplicem cum Deo, per studium conscientie puritatis; nobiscum ipsis, per praxin mortificationis; cum proximis, per exercitium fraternæ dilectionis. Deinde quanta reuerentia, quanta deuotione & exultatione in recessu, vt credibile est, præsepe inuiserint, diuinumque illum hymnum suauissimo concentu repetierint, quam incredibili B. Virginis, & S. Iosephi gaudio & mentis excessu? O si intellectu & affectu, lingua & vita hunc Angelicum hymnum iugiter concinere satageres, quam suauiter aures militantis simul & triumphantis curiæ, imò ipsius diuinæ Maiestatis demulceres? Gratitudo, zelus gloriæ Dei, & charitas proximi.

De adoratione Pastorum.

VII.

I. **E**Xpende, quo pacto Pastores animati allequo & concentu Angelico se inuicem excitant, ad Messiam natum quærendum & adorandum, sicut Seraphim concutientes inter se alas suas ad sacrum Deo trisagion concinendum; simulque nutum pro imperio accipientes, relicto grege, in Bethlehem properarint, quanto cordis tripudio, quanto tanti prodigij videndi desiderio! Quanta gratia à Deo ad perfectioris statûs fastigium, aut maioris in spiritu feruoris studium vocari suauiter, & trahi efficaciter! & quanto maior vocantem Deum festinanter cum alacritate sequi, & tantæ gratiæ cooperari? Gratitude, feruor diuinis inspirationibus statim parendi, gratiæque vocationis cooperandi.

II. Quo stupore repertum diuinum infantem in stabulo, positumque in præsepio, suspexerint, qua reuerentia, partim insolito iubare ex eius vultu præmicante excitati, partim interno diuinæ lucis radio collustrati, eum tanquam verum Messiam adorarint; qua demissione B. Matrem eius, diuinum

E. s; quidi

quid spirantem, salutarint; qua sinceritate illi de tali prole cōgratulati fuerint: qua exultatione ab Angelo sibi reuelata, auditam cœlestem symphoniam retulerint, & vicissim ab ea admiranda quadam de eodem diuino infantulo audierint: qua deinde modestia, affabilitate, benignitate eos B. Mater exceperit, in fide, spe, charitate confirmarit, ad gratias Deo agendas excitarit: quàm demùm infantulus ipse eorum obsequium sibi gratum esse blandulo vultu comprobarit, & quàm liberaliter mirè illis communicato solatio remunerarit!

Prou. 3.

O quàm verè cum *simplicibus sermocinatio eius!* Quanta teneritudo amoris eius ergà humiles, simplices, candidos, simplici sinceroque corde in diuino seruitio procedentes, non aliud, quàm diuinam gloriam spectantes, omni humano respectu posthabito, eximie Deo, non hominibus placere desiderantes!. Studium candoris, veræ simpliciteris & innocentia, & puræ intentionis.

III. Quanta exultatione reuersi pastores Deum laudarint, visa & audita tam mirabilia ruminarint, & inter se contulerint, obuijsque omnibus narrarint: quanta deuotione sæpius deinceps præsepe reuiferint, cum insatiabili diuinis-
simi.

simi pusionis videndi, adorandi, omni-
que obsequio demerendi desiderio!
Perpetua gratitudo pro vocationis be-
neficio, cum incenso id compensandi,
aliosq; ad Christum trahendi desiderio.

In festo Circumcisionis Domini.

De Circumcisione pueruli 8. die factâ.

I.

Luc. 2.

I. **B**Eata Virgo, quantumvis tenerri-
mo infantulo circumcidendo cum
incredibili tenerrimi amoris & acerrimi
doloris sensu condoleret, voluit ni-
hilominus ex zelo diuini beneplaciti
complendi eundem, iuxta legem, tan-
quam verum filium Abrahæ circumcidi
ex obedientia, quem ad expiandâ Adæ
inobedientiam in terras venisse seiebat.
Zelus perfectè obediendi in re ardua.

II. Permittit se verus filius Dei impec-
cabilis, innocēs, impollutus, segregatus
à peccatoribus tanquam verum homi-
nem genitalis culpæ macula inquina-
tum, octauo die circumcidi, cum inten-
sissimi doloris sensu, tum ob tenerrimâ
infantis corpusculi complexionem,

E. 6

rum.